

quidem, sed non quid præcipiat, atten-
dens, ad vindictam incitatur. nam statim
vbi ratio vel imaginatio cötumeliam aut
contemptum esse ostenderit, ipsa quasi ra-
tiocinando collegerit bellum ei esse infe-
rendum indignatur: ac cupiditas si tan-
tum ratio aut sensus suave esse aliquid di-
xerit, ad fruitionem eius incitatur. quare
ira rationem quodammodo sequitur: cu-
piditas non sequitur. turpior igitur cupid-
itas est. ita enim incontinens à ratione
quodammodo vincitur: hic verò à cupidite-
te, non à ratione superatur. Præterea
magis ignoscendum est, si quis naturales
appetitiones sequatur: nam talibus etiam
cupiditatibus quæ communes omnibus
sunt, & quatenus sunt communes, venia
magis dari consuevit. at iracundia & acer-
bitas naturalis magis est quam cupiditates
quæ excedunt, & necessaria minimè sunt.
quemadmodū ille, qui se excusabat quòd
patrē verberasset: nam hīc, inquit, suum, &
ille item suum verberauit: & common-
strans infantem, hic etiam inquit, vbi vir
euaserit, me ipsum verberabit: gentile e-
nim nobis hoc est. ille quoque qui trahe-
batur à filio, vbi ad ianuam deuentum est,
desistere iubebat: iam se quoque eos-
que patrem suum traxisse. Adde quòd
qui insidiosius agunt, sunt iniustiores: ira-
cundus verò minimè est insidiosus, sed a-
pertus, sicut etiam ita. ac cupiditas huius-
modi est, qualem etiam Venerem dicunt:

Cyprigenæ enim fraudes nectentis, &
Zonam de pectori soluit, inquit Homerus,
Hic frus est, quæ vel prudentes decipi
ipso.

Quare si iniustior & turpior incontinentia hæc est, quam ea quæ circa iram versatur: & absolute incontinentia, & quodammodo vitium erit. Accedit quod dolore affectus contumelia vt itur nemo. Qui autem ex ira quipiam facit, cum dolore id facit: qui vero contumelia vtitur, cū volupitate. Si igitur ea sūt iniustiora ob quæ indignari maximè cōuenit, incontinentia quoque cupiditatis eiusmodi erit: quippe cum in ira contumelia minimè sit, incontinentiam itaque cupiditatis ea quæ circa irā existit esse turpiorē: continentia itē & incontinentiam circa cupiditates & volupates corporis versari, manifestum est. Harū autem ipsarum differentiæ sumenda sunt, sicut enim à principio dictum fuit, aliae tam genere quam magnitudine humanae sunt ac naturales: aliae ferinae: aliae ex lassitudinibus & morbis euenientes, ac eis etiam primas temperantia & in-

Α σεις, ἀκούσις μὴ, ἐπίταγμα δὲ ἀκοῦσις, ὅμητος τῷ πιμελέαν· ὁ μὴ γέλοιος οὐ καντποία, ὅτι μέτρεις ή ὄλιγος εἶσι, ἐδήλωτεν· ὁ δὲ ἀστερὶ συλλογοτάρμος ὁ περὶ τῷ ποιότῳ πολεμεῖν. χαλεπάνεις δέ-
δεις· οὐδὲ δὲ ὅπιδυμία, εἰς μόνον εἴπη ὅτι οὐδὲν,
οὐ λόγος, οὐδὲ ἀπόδοσις, ὅμητος τῷ ποιότῳ ποιό-
λαντιν· ἀεὶ δὲ μηδὲν ἀκολουθεῖ τῷ λό-
γῳ ποιότῳ· οὐδὲ δὲ ὅπιδυμία, οὐδὲ
B γέλοιος, τῇ θυμῷ ἀκρατίᾳ, τῷ λόγῳ ποιότῳ ποιό-
ται· δέ, τοῖς δηπιδυμίαις, καὶ οὐ τῷ λόγῳ. ἔπει-
τεις φροντίζεις συγκέντρων μηδὲν ακολουθεῖν
ορίζεστιν, ἐπειδὴ δηπιδυμίας τοιαύταις
μηδὲν, ἔται κοντά πάσι, καὶ φέρεις ποιόταις·
οὐδὲ θυμῷς, φροντίδερην, καὶ ἡ χαλεπότης
οὐδὲ δηπιδυμίαν, τῷ τοις ἀσφυξοῦσι καὶ τῷ
μηδὲν απογεγένεν· ἀστερὸς δὲ ποιότορούμβρυος, ὁπ-
τὸν πατέσχε τύπον· καὶ γέλει, ἔφη τὸ ἑα-
C τοῦ ἀφειδῶν, τὸν αἰσθεῖν· καὶ τὸ παγίδιον δεί-
ξας, καὶ εἶται ἐμὲ, ἔφη, τὸν αἰώνα γένιτον· συγ-
γένεις γέλοιος· καὶ ὁ ἀλκολύμβος ἐστι τὸ φρο-
πανέδητη ἐπέλευς τῷ παθέσῃ θύμρας· καὶ γέ-
λος τὸς ἐλκυστήρα τὸν παθέσῃ μέχρις ἐνταῦ-
θα· ἔπειτα, ἀδικιάτερος οὐδὲ πιθουλότερος· οὐδὲ
οὐδὲ θυμῷδις, οὐδὲ δηπιδυμίας, οὐδὲ· οὐδὲ θυμός,
ἀλλὰ φυεῖς· οὐδὲ δηπιδυμία, καθάπερ τὸ
D Αφροδίτης φασί,

Δολοπλόκου γα κι περιέχοντος οὐδὲ
-τὸν μεσὸν ἡμίσκιντα Ομηρος;
Παρφατος, ὅτι ἔκλεψε νόσου πύκαπερ φρε
νέοντος.